

29. SEP. 2004

Saksnr. 04 11847-166
Arkivnr.

Dato: 29.09.04
Vår ref.: ASMSKJ
04/02526007
Arkivkode: 200
Deres ref:

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep

0030 OSLO

MELDING OM VEDTAK

Formannskapet den 21.09.04, saksnr 0091/04.

MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRING OM SKATTEOPPKREVER- UTVALGET NOU 2004:12 - BEDRE SKATTEOPPKREVIING

De underrettes herved om at det er fattet følgende vedtak:

VEDTAK:

Lillehammer formannskap mener at skatteinnkrevningen og arbeidsgiverkontrollen fortsatt skal være et kommunalt ansvar.

Vedlagte høringsuttalelse oversendes finansdepartementet som Lillehammer formannskaps høringsuttalelse til skatteoppkreverutvalgets innstilling NOU 2004:12.

Med hilsen

Synnøve Brenden Klemetrud
Ordfører

ORDFØREREN

Besøksadresse: Storgata 51
POSTADRESSE: Serviceboks, 2626 Lillehammer

Telefon: 61 05 05 00
Telefax: 61 05 05 21

Bankgiro: 6188 05 44100

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep

0030 OSLO

Dato: 23.09.2004
Vår ref.: ASMSKJ 04/02526-
006
Arkivkode: 200
Løpenum: 04/015096
Deres ref:

HØRING OM SKATTEOPPKREVERUTVALGET UTREDNING NOU 2004 : 12 - BEDRE SKATTEOPPKREVIING

HØRINGSUTTALELSE

Skatteoppkreverutvalget leverte sin innstilling i NOU 2004:12 den 12. mai i år. Saken er nå ute på høring med høringsfrist 1. oktober. Utvalget leverte delt innstilling. Flertallet på 5 i utvalget ønsker å statliggjøre skatteoppkreverfunksjonen, mens mindretallet, de to kommunalt oppnevnte representantene i utvalget, mener at fortsatt lokal skatteinnkreving er den beste løsningen. Kommunenes sentralforbund (KS) har uttalt at det å beholde ansvaret for skatteinnkrevingen er meget viktig for kommunal sektor og for landet som helhet. KS har vært og er sterkt engasjert imot statliggjøring.

Det er 15 år siden spørsmålet om statlig overtakelse av kommunens oppgaver på skattesektoren ble reist av finansdepartementet med full tyngde. Saken har vært holdt "varm" fra departementets side hele tiden, til tross for at Stortinget to ganger har avvist statliggjøring. Det blir nå tredje gangen Stortinget skal behandle og ta stilling i saken.

Kort fortalt anbefaler flertallet i utvalget at oppgavene med føring av skatteregnskapet, fordeling og avregning, veiledning/informasjon, arbeidsgiveravgift og frivillig innbetalinger overføres likningskontoret, som fra før er fastsettingsinstans for skatt og arbeidsgiveravgift. Tvangsinnfordring foreslås overført til statlige regionoppkreverkontorer, noe som utvilsomt vil innebære en strekt sentralisering. Hver region vil omfatte flere fylker. Det har vært antydning mellom 5 og 13 regioner i landet. Det er videre klart at de kommunale skatteutvalgene vil bli lagt ned ved en statliggjøring, noe som medfører at en viktig "sikkerhetsventil" for de svakest stilte i samfunnet fjernes.

ORDFØREREN

Besøksadresse: Storgata 51
POSTADRESSE: Serviceboks, 2626 Lillehammer

Telefon: 61 05 05 00
Telefax: 61 05 05 21

Bankgiro: 6188 05 44100
Postgiro: 0802 545 5704

Slik det er i dag utfører de kommunale skatteoppkreverne (kjemnere/kommunekasserere) fellesinnkrevningen av inntektsskatt, formuesskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift på vegne av alle skattekreditorene (staten, folketrygden, fylkeskommunene og kommunene). Rundt 400 milliarder kroner kreves inn årlig av landets skatteoppkrevere. I tillegg har skatteoppkreverne ansvaret for arbeidsgiverkontrollen.

Nåværende skattebetalingsordning kom på plass i perioden 1957-1965. Ordningen har vist seg robust og effektiv. Det er dokumentert at resultatene er meget gode ved at over 99% av all utlignet skatt blir innbetalt. Videre gir dagens ordning god rettssikkerhet ved at det er etablert et organisatorisk og ansvarsmessig skille mellom fastsetting (staten) og innkreving (kommunene).

Etablering av et sentralisert tvangsinnfordringsapparat vil øke avstanden til brukerne. Skatteyterne vil kunne oppleve at det er vanskeligere å få en individuell behandling. Personlig fram møte kan være viktig for å finne løsninger og klare opp i problemstillinger. God kommunikasjon med skatteytere og arbeidsgivere er svært viktig for et godt resultat. Skatteyterne vil videre oppleve en stigmatisering ved at frivillig betaling og tvangsinnfordring skilles fra hverandre og plasseres i forskjellige organisasjoner. En landsomfattende undersøkelse gjennomført av Norsk Gallup i 2002 dokumenterer at de kommunale skatteoppkreverkontor scorer vesentlig bedre enn de statlige skattekontorene når det gjelder tilgjengelighet, kundebehandling, saksbehandlingstid, informasjon og forutsigbarhet i saksbehandlingen.

Det er en betydelig omorganisering som foreslås av utvalget. Vesentlige spørsmål ved omstruktureringer, som kostnader og gevinster, er mangelfullt utredet. Etablering av nye kontorer vil medføre planleggings-, etablerings- og driftskostnader. Ansettelse, opplæring og kompetanseutvikling vil ta tid. En vil i en overgangsperiode risikere provenytnap på grunn av manglende oppfølging av krav. Disse problemstillinger vies lite oppmerksomhet i utredningen, og spørsmålet om hvordan en eventuell statliggjøring skal skje bl.a. om dette vil kunne gjennomføres som en virksomhetsoverdragelse, er overhodet ikke berørt i utredning. KS har uttalt at "mangelen på analyser og konsekvensutredninger av en eventuell statliggjøring av skatteinnkrevningen er en stor svakhet ved utredningen."

— Det skal nevnes at en rekke funksjonelle forbedringstiltak er foreslått i utredningen. Dette er positivt og mange av forslagene har vært tatt opp fra skatteoppkrevernes side tidligere. Det er imidlertid viktig å være klar over at forbedringstiltakene også kan gjennomføres med dagens organisering.

Skatte- og avgiftsinntektene er det offentliges viktigste inntektskilde. At finansdepartementet vil endre dagens veletablerte og godt fungerende ordning virker derfor vanskelig å forstå. En risikerer et betydelig provenyrtap, noe som ikke bare vil påføre staten tap, men også ramme kommunene. Det er også viktig å presisere at de utgifter som kommunene vil spare ved en overføring av oppgavene til staten, vil bli tatt igjen i form av reduserte overføringer til kommunene. Dersom ansvaret for innkrevingen overføres til staten mister kommunen verdifull innfordringskompetanse, noe som er uheldig i forhold til innfordring av rene kommunale krav og også vil vanskeliggjøre eventuelle fremtidige inntektsreformer. Lokal tilhørighet gir også grunnlag for folkevalgt innsyn og kontroll – blant annet gjennom de allerede etablerte skatteutvalgene. Store statlige kontorer vil gi reduserte muligheter for folkevalgt innsyn.